

tani, de SZENTMÁRTONI BODÓ JÁNOSnak, aki a XVII. században megírta a *Vadászság dicséretét* (Lőcse, 1683), szerzőségét nem fogadja el.

DR. ZOLTAI LAJOS *Debrecen város könyvnyomdájának XVIII. századbeli működése, termékei* c. levéltári kutatások alapján írt statisztikájában ezt olvasom: SZENTMÁRTONI B. JÁNOS. Nyúl historiája v. Éneke. Megj. 1735. 2000 pl. Á. 2 dr. Petrik 1714. —35. és —62. évi kdsait említi. 12 r. 8 lev. Hn.“ ZOLTAI régi adatait levéltári aktákból vette. Feltehető, hogy a számadáskönyvek vezetője nem maga találta ki, hogy a náluk, nyilván újra kiadott mű szerzője SZENTMÁRTONI BODÓ JÁNOS. Talán a korábbi, nyomtalanul eltűnt kiadáson, vagy kiadásokon rajta is volt SZENTMÁRTONI BODÓ JÁNOS neve. TURÓCZI-TROSTLER szerint „a SZENTMÁRTONI BODÓVAL való kapcsolat csak véletlen eredménye“. ZOLTAI adata után azonban nincs okunk kételkedni abban, hogy a „*Nyúl ének*“ szerzője, ill. fordítója SZENTMÁRTONI BODÓ JÁNOS.

Az ízléses kiadványból kétszáz számozott példány a Magyar Bibliophil Társaság tagjai számára készült. Sajnos, a szöveg nem hasonmás-kiadás, de régi, ritka apró-nyomtatványaink, népkönyveink új kiadását ebben az archaizáló, tegyük hozzá, hogy szerencsésen és ízléssel archaizáló formában is örömmel üdvözöljük.

TR. Z.

Horváth Eugene: *The Hungarian Question.* A bibliography on Hungary and Central Europe. Budapest, 1938. Sárkány-ny. 20 l.

HORVÁTH JENŐ bibliográfiája nyolc fejezetben közli azon munkák jegyzékét, amelyek a Magyarországgal kapcsolatos történelmi, diplomáciai és külpolitikai kérdéseket tárgyalják a háborút közvetlenül megelőző időktől a legutóbbi évekig. Az egyes fejezetek a következő tárgyköröket ölelik fel: Közép-Európa a háború előtt, a háborús felelősség kérdése, Magyarország és a magyar kérdés a háború alatt, az összeomlás, Magyarország feldarabolása és a békeszerződések, az új Európa és az új Közép-Európa. A nyolc főcsoport további alszakokra van osztva, de ezeknek egy része még nincs kitöltve: ezzel tehát a még hiányzó láncszemekre is felhívja a kutatók figyelmét. Emellett nem pusztá címjegyzéket ad, hanem jegyzetes bibliográfiát. A fontosabb művek leírását néhány soros megjegyzéssel kíséri, amely a szerző szemlélyéről ad felvilágosítást, a mű tartalmát foglalja röviden össze, vagy kritikai állásfoglalást tartalmaz.

A Felvidék visszatérése, Magyarország külpolitikai megerősödése időszerűvé teszik a HORVÁTH JENŐTŐL közölt címjegyzék kiadását. Bibliográfiái irodalmunk, amely különösen az ily irányú munkák össze-

állítását nélkülözi, komoly gyarapodásképen könyvelheti el a magyar diplomácia történetének kiváló ismerője tollából való szakbibliográfiát.

DEZSÉNYI BÉLA.

A Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesületének Évkönyve. II. 1937—1938. Szerk. BISZTRAY GYULA. Budapest, 1938. (Kertész-ny. Karcag.) 8°. 96 l.

Az *Évkönyv* második kötete kiállításban és tartalomban egyaránt méltán sorakozik az első után. A kötet két részre oszlik: az első rész az 1937. és 1938. évi közgyűléseken elhangzott előadásokat közli, a második rész pedig egyesületi közleményeket tartalmaz.

Az 1937. évi közgyűlésen elhangzott előadások közül az első DOROMBY JÓZSEF tartotta „Írásbeli ügykezelés a hadrakelt seregéi” címmel. Az előadás elsősorban az 1914—18-as világháború írásbeli ügykezelését és katonai levéltárait ismertette, továbbá foglalkozott ezeknek a világháború befejezése utáni sorsával is és ezáltal hasznos útbaigazításokat adott a mai kutatóknak. Végül rámutatott annak szükségességére, hogy a más hatóságok őrizetében levő háborús iratok is a m. kir. Hadilevéltárban egyesíttessenek.

A második előadást RÉDEY TIVADAR tartotta „Könyvtáros és közönség” címmel. Abból az általánosan tapasztalható érdeklődéshiányból kiindulva, amellyel a könyvtárosi pálya iránt a közönség viseltetik, kifejti, hogy az ideális könyvtárban a közönség nem annyira a könyvtáros személyével, mint inkább végzett munkája eredményével kerül kapcsolatba és ilyenformán a könyvtáros szerény személyének jelentőségével nincs is tisztában. Tévedés volna azonban ebből a könyvtáros szerepének jelentéktelenségére következtetni, sőt ellenkezőleg: a gyakorlatban nagyon sokszor van a közönségnek kutatásai közben a könyvtáros útmutatásaira szüksége, viszont a könyvtáros is sok hasznot húzhat a közönséggel való állandó kapcsolatából. Ez az állandó kölcsönhatás alakítja ki azt a bizalmas légkört a könyvtáros és a közönség között, amely lehetővé teszi azt, hogy a könyvtáros jelentékeny szerepet játsszék a közműveltség kialakulásában.

Az 1938. évi közgyűlésen elhangzott előadások közül az első TRÓCSÁNYI GYÖRGY tartotta „Magyar nemzeti bibliográfia” címmel. Annak részletes kifejtése után, hogy ezen a téren hazánkban még sok a pótolni való, rátér a bibliográfiai munka megszervezettségének kérdésére, majd a különféle részletkérdésekre, mint pl., hogy a nemzeti bibliográfiába felveendő minden nyomtatvány, továbbá, hogy a nemzeti bibliográfia ne legyen kritikai, foglalkozik az alfabetikus vagy szakok szerint való összeállítás kérdésével, a kiadó személyével, stb. Végül a